

uradnik v Ptuj 2 knjigi. Gosp. dr. Brumen odvetnik v Ptuj 1 knjigo. Gosp. Franc Lah 1 knjigo. Gosp. J. Kaučič 1 knjigo z 7 deli. Gsp. Janez Kolarič 1 knjigo. Odbor društva je z društvenim denarjem kupil 87 knjig z 108 deli. Vseh knjig skupaj je 359 z 440 deli. Iskrena hvala gg. dobrotnikom in slavnim družbam za darovane knjige. «Bog jim tisočero povrni!» Društvo je naročeno na raznovrstne časnike. Torej lepega berila dovolj. Domači rojaki, kateri še niste udje društva, dajte se upisati, udnina je mala; le 1 krono za celo leto. Potem pa berite radi časnike in raznovrstne knjige. Dobiček bode Vaš in obilen. Društvo si je izbralo prelepo geslo: «Vse za vero, dom, cesarja!»

Od nekod. (O sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.) Dragi bralci »Slov. Gosp.«, gotovo vam je znano, da se je vršil na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru zmladletostni tečaj s poukom od 5.—17. sušca. V ta spomladanski tečaj so bili večinoma vsi brez izjeme sprejeti, kateri so se oglašili zanj. Poučevalo se je v treh strokah in sicer: 1. o vinarstvu sploh vse, kar se tiče spomladanskega obdelovanja v vinogradu, v trtnici in v kleti. 2. O sadjarstvu, kako se sadno drevje snazi in okulira in kako se pomore do rodovitnosti drevesa. Potem, kako se gnojji, vodeniko odstrani in kako se drevo zavaruje proti nadležnim mrčesom in da se drevo lahko cepi na pet načinov in sicer: 1. na razklat, 2. v žleb, 3. z golago, 4. v kopulacijo in 5. za kožo, kar je nas silno zanimalo. 3. Kar zadeva cestarje, kako se drevje ob cestah in potih sadi itd. Imenitni in koristni so bili pouki v te tri stroke spadajočih opravil. Udeleženci tega tečaja so se lahko marsikaj priučili in naučili, kar se silno potrebuje in je važno za nas vingradnike in sadjarje. Vsak udeleženec, kateri je imel le količkaj resne volje se kaj naučiti, se je lahko v tem tečaju naučil in praktično izobrazil, kar tudi vsakemu potrjuje spričevalo, ki ga je dobil. Poučevalo se je v slovenskem in nemškem jeziku. Vinarski pouk je bil večinoma slovenski; pa zakaj bi ne bil, saj v tem tečaju ni bilo več kakor sami 4 Nemci, ki niso razumeli slovenski; a nad 30 je bilo nas Slovencev. Poučeval nas je o vinarstvu gosp. Blažovič, kateremu izrekamo na tem mestu pristrčno zahvalo za večinoma slovenski pouk. Velika krivica se nam pa je godila na sadjarski in cestarski stroki. Celi pouk je bil v blaženi nemščini in samo zavoljo štirih Nemcev. To je čudno! Razlagal in tolmačil je seveda tudi nek učenec iz tretjega leta v mili nam slovensčini, pa le površno. Saj še redni učenci niso mogli popolnoma razumeti tega nemškega učitelja, ker je govoril v pruskem narečju. To je bilo res hudo za nas udeležence, ker so besede in pouk romale od Poncija do Pilata, predno smo zvedeli kaj in kako da je. Ali ni to huda krivica za nas Slovence, da nam vsiljujejo nemške učitelje na tako imenitno in koristno šolo, kakor je sadjarska in vinarska v Mariboru. Kdo drugi jih redi in plačuje, kakor naša slovenska domovina in ž njo naš ubogi kmet, ki potrebuje slovenskih učiteljev in šol, da jih razume. Prosimo torej g. poslance, naj storijo svoj korak, ako je mogoče in naj prosijo za slovenske učitelje na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru in drugod. S tem bodete nam Slovincem priborili veliko pomoč, katero silno potrebujemo. Res koristne in hvalevredne so take šole, pa le tedaj, ako se v maternem jeziku poučuje, a ne v švabskem. Skoraj nobene zahvale torej ne moremo izrekati učitelju gsp. Luksu, katerega smo le malo razumeli ali pa skoraj popolnoma nič. A večjo zahvalo so zaslužili tolmači tretjega leta, ki so nam slovensko tolmačili, da smo jih še kaj dobro razumeli. Še enkrat vprašam: ali ni za nas Slovence velika krivica nemški učitelj, kateri potrebuje tolmača, predno vemo, kaj nas poučuje na naši slovenski zemlji? Tako ne sme nadalje več biti! Obljubilo se nam je, da bode letos še en letni tečaj na 6 dni,

v katerem se bo poučevalo, kako se poleti ravna in obdelava vinograd, kar bode silno važno za kmete in viničarje. Želimo, da bi se zanj oglašilo mnogo viničarskih sinov. Toliko mislim, da mi je bilo dolžnost spregovoriti častitim bralcem »Slov. Gospodarja«, da bodo vedeli, kako in kaj se vse dogaja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.

Iz kozjanskega okraja. Zopet nam je dana prilika, da pokažemo cenjenim bralcem »Slov. Gosp.«, kako nas radi imajo doli v Brežicah pri okr. glavarstvu. Le strmite in čujte, kaj bodedo letos pripovedovali o pozivnih listih za vojaški nabor. Lani smo spregovorili na tem mestu hvalno besedo c. kr. okrajnemu glavarju v Brežicah, ki nam je poslal popolnoma slovenske pozivne liste. A glejte, ta pohvala ga je tako zmešala, da nam je letos poslal pozivne liste za vojaški nabor popolnoma nemške. Opozorjamo ob tej priliki vse gg. župane narodnjake našega okraja, da je bila njihova sveta dolžnost, da bi poslali nazaj nemške pozivne liste, a tega niso storili. Mi Slovenci smo pač pohlevne duše, ki vse voljno potrpiamo. Toda od zdaj naprej, če ne bodo gg. odpošiljali na c. kr. okrajno glavarstvo in zahtevali slovenske, bodedo pa mi storili svoj korak v sramoto županom in vedno pošiljali samonemška pisma nazaj.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Učiteljem na Makolah sta imenovana ondota začasna učitelja Oskar Žolnir in Štefan Kos. Začasni učitelj Friderik Marinič pri Sv. Marku je postal učitelj istotam. Učiteljem na šoli v Zavrču je postal tamošnji začasni učitelj Jožef Troha, učitelj pri Sv. Andreju v Slov. gor. je postal gosp. Alojzij Majcen. Gosp. Karol Pribil od Sv. Antona v Slovenskih gor. je postal učitelj v Črešnovcah, začasna učiteljica gđc. Ljudmila Lilek je postala učiteljica pri Novi cerkvi, začasna učiteljica v Reki, okolica Maribor, je postala istotam učiteljica.

Cvrček in mariborski Nemci. Solnce je plavalo že visoko nad Slovenskimi goricami. Mariborski nemški očetje pa so leno vstajali iz svojih toplih postelj. Prvi njih korak je, kakor navadno k oknu, da z zapanim očesom pogledajo, kakšno je vreme. Toda zadnji petek so se jim začele oči na stečaj odpirati... Kaj pa je? No, na ogljih so slovenski lepaki in na njih se naznanja, da se bo v soboto v Narodnem domu predstavljaj Cvrček, ali kakor sami tako ljubko izgovarjajo: Svrček ali tudi Kvrček. Tedaj pa se je vznemirila kri in zaprile so smrt lepakom. In res kmalu na to so že hodili mestni uslužbenci po ulicah, obstajali pred slovenskimi lepaki ter jih v potu svojega obraza trgali raz ogle. Istega dne zvečer so prepovedali tudi igro. A Kvrček bo se vendar le igral in sicer dne 1. aprila. Na svidenje!

V učni odsek deželnega zbora štajarskega sta izvoljena tudi ptujski župan Ornik in šentpeterski bivši župan Lenko. No, z njima se gotovo ne bode začela za štajarsko šolstvo nova doba!

Vlada je predložila deželnemu zboru štajarskemu uravnavo Mure od Kellersdorfa do Mute na štajarsko-ogrski meji.

Cesarjev spomenik. V novem mariborskem perivoju Franc-Jožefovi nasadi se je postavil cesarju lep spomenik. Na marmornati sohi počiva avstrijski orel. Na podstavi je zapisano, da se je perivoj nasadil v spomin 40letnega cesarjevega vladanja. Zanimivo pa je, da mariborski nemški list in mariborski občinski zastop o tem popolnoma molči. Seveda načelnik mestnega olepševalnega društva Kokošinek jim ni pogodu, ker je govoril proti Bismarkovi ulici. Gotovo je tudi, da se spomenik ne bo slovesno odkril,

dočim bodo obdržavali cele procesije skozi Bismarkovo ulico, ko bodo prve tablice pribite.

Na god sv. Jožefa so se stepli fantje prav grdo na Bučah, ravno ko se je vršila popoldanska služba božja. En fant jim je ušel v cerkev, a fantje so udrli za njim in metali kamenje v cerkvena vrata in s plankami tolkli po njih, da je bila groza. To je žalostno za našo mladino, ki si upa motiti službo božjo na tako sveti dan s pretepom in ubojem. Enega fanta so hudo zrezali. Kazen jim bode gotovo ostra in so jo tudi zaslužili, ker tako sveti dan skrunijo s pretepom in ubojem.

Prekanjen tat. Minuli teden je neki uzmovič pokradel vino iz hrama v Pijevicah bučke župnije posestnici Uršuli Bokalič na Pilstanju. Pretkan je bil uzmovič, vino je vzal, dodal vode, da je bilo tekočine vedno enako v sodu. Takih uzmovičev je res malo, da bi vzeli, zmanjkalo pa nič.

V Slovenski Bistrici sta izvoljena Talijan Jakob Versolati načelnikom, Slovenec Franc Pecold načelnikovim namestnikom krajnega šolskega sveta, a oba sta obljubila, da bosta skrbela za nemštvo v šoli. Stiger pa jih je za te besede blagoslovil.

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja se je postavil novi krajni šolski odbor, ter si izvolil načelnikom č. g. župnika A. Šuta. Odstopivšemu načelniku g. T. Miklu izrazil je odbor enoglasno zaslužno zahvalo za njegovo 27letno delovanje kot načelnik. Ta izjava se je sprejela v zapisnik.

Poštarne razmere na Ponikvi. Mnogo let smo imeli Ponkovičani pri poštnem uradu v nemškem in slovenskem jeziku poštarne nakaznice. Sedaj pa ima poštni urad v Ponikvi samo nemške poštarne nakaznice. Poštar upraviteljica v Ponikvi je zaljubljena v nemščino.

Protiv šnopsarjem je nastopilo tudi celjsko okrajno glavarstvo. Zapovedalo je, da se v soboto od 5. ure popoldne in v nedeljo do opoldne ne sme več točiti žganje. Posenmanja vredno!

Nek agent sprejema okoli Marenberga in Dravograda naročila na različne srečke in se imenuje agenta znane monakovske tvrde Fischer in sodr. Pozor, ker ta človek nima s tvrdko nobene zveze.

Cezanjevska šola pri Ljutomeru stoji že nad 20 let v znamenju pravde. Sedaj je prišlo tako daleč, da se je Stara cesta dala izšolati in staviti bosta se morali dve šoli. Stroški bodo ogromni, a niti v Cezanjevcih, niti v Stari cesti ne bo mogla šola tako prosperovati, kakor bi lahko, ako bi bila v Cezanjevcih skupna štirirazredna šola. V večrazrednici je pouk celo drugačen, nego v eno- ali dvorazrednici. Zraven pa še preti nevarnost, da se vsede na Stari cesti sulferajnski zmaj. Mi še bomo govorili o celi zadevi natančneje, a že danes kličemo Cezanjevcem in Stari cesti: Zjedinite se in ne delajte si velikih nepotrebnih stroškov!

Ustrelil se je v Celju infanterist 87. pešpolka Avgust Plesivčnik iz Pliberka na Koroškem. Vzrok nezadovoljnost z vojaško suknjo.

V vodo je skočil v Gradcu osemdesetletni starček Franc Krajner. Počakal bi pač lahko naravne smrti.

Na praznik sv. Jožefa umrla je v Spodnji Pristavi po kratki in mučni boleznii občespoštovana posestnica Jul. Pušnik, roj. Salobir. Dopolnila je 22. prosinca komaj 23 leto svojega življenja. Spremljala je rajno na pokopališče brezštevilna množica ljudstva. Sijajnejšega pogreba še ni bilo.

Slovstvo. Ravnokar je izšla 2. številka bogoslovnega lista »Voditelja« in se jutri razpošlje.

Gimnazijec-samomorilec. V soboto dne 24. t. m. se je v Mariboru ustrelil tretješolec Franc Bernardi, sin visokospoštovanih starišev v Sp. Dravogradu. Vzrok je bil strah pred kaznijo. Slabi tovariši so ga zapeljali, da je vstopil v tajno nemško-nacionalno

gimnazijsko družbo Valhala, katera je zelo razširjena med mariborskimi gimnazijci. Za tretji razred je bil Bernardi načelnik. Fant je bil prej priden, odličen učenec, a ko je prišel pred kakim dobrim mescem v to družbo, se je popolnoma spremenil. Ravnateljstvo je pretekli teden zvedelo za to zvezo. V soboto je bil Bernardi poklican k ravnatelju, a rajši ko bi izpovedal in bil kaznovan, se je ustrelil. Čez tri četrt ure je v groznih mukah izdihnil. V Valhali so fantje »igrali« boritelje za velikonemške ideje, se dvobojevali in pijančevali. Tudi mariborski nemški realci imajo enako zvezo Teutonio. Slovenski stariši pa naj Boga hvalijo, da svojih fantov ne dajo vpisati med Nemce. Četudi morda morajo včasih gladovati, a v obče jim ostanejo nepokvarjeni in pošteni.

Shod štajarskih jungovcev. O Vel. noči ali o Binkoštih namerava osrednje vodstvo v Gradcu sklicati shod zaupnih mož, na katerem se bodo baje kovali važni sklepi. Tako poroča štajarska »Schul- und Lehrzeitung« v 4. številki. Tudi slovenski jungovci bodo takrat »omali« v Gradcu.

Nove orglje. V cerkvi Matere Milosti ali novi frančiškanski cerkvi v Mariboru so nove orglje, katere je izdelal tukajšnji orglarski mojster g. Jožef Brandl. One zadoščajo vsem zahtevam umetnosti v orglarski stroki, ker je sleherni del celote izdelan z največjo natančnostjo in solidnostjo. Z godalom, obstoječim iz dveh prstnikov ali ročnih tipk in iz štiriintrideset melodičnih piščal, izvablja se krasni zvoki melodičnega soglasja. Sploh ustreza pnevmatična vrsta cevi z redko natančnostjo in zanesljivo ročnim tipkam, kakor podnožnici ali pedalu in piščalkam. Najhitrejši ob enem najtežji prehodi, živahni gugljaji glasa in mični preskoki predavajo se dovršeno in izborno v posameznih glasih, kakor v celih akordih. Igrá se pa izvenredno lahko in prijetno. Krasno ohišje je ustrojil zgoraj omenjeni gospod iz štajarskega in in slavonskega lesa po osnutku c. kr. svet. Rihard Jordana. Pozlatil pa jih je c. kr. dvorni slikar g. Kott. Vsem cerkvam in župnijskim upravniškim priporočamo najtopleje še mladega, a dovtetnega, vseskozi katoliškega orglarskega mojstra Brandlna. — Mavricij Kern, organist v Wiener-Neustadt-u.

Preprečena tatvina. V noči od 22. na 23. marca so nameravali nepoznani domači zločinci udreti v prodajalnico z mešaním blagom kmečkega društva v Rečici ob Savinji. Vendar se je nakana opazila in se je posrečilo tatove o pravem času odpoditi. V kljub raznim spletkam in lažnjivemu pisarjenju v »Slov. Narod«, si pridobiva tukajšnje kmetsko društvo čedalje večje zanimanje med ljudstvom.

Dr. Mravlag obsojen. Vodja spodnještajarskih nemških in nemškutarških trgovcev v boju proti kmetskim zadrugam, odvetnik dr. Mravlag v Celju, je bil zadnjo soboto pred okrožnim sodiščem v Celju obsojen na 40 gld. globe in poplačanje stroškov, ker je gosp. dr. Serneca obkretno in žalil na časti. Nemški in nemškutarški trgovci naj vzamejo to na znanje.

Gosp. Fran Breznik, ki je imenovan suplentom na mariborskem c. kr. učiteljišču, ni bil učitelj v Breznem, ampak v Lehnu, kakor smo zadnjič poročali. C. kr. deželni šolski svet v Gradcu je z odlokom od dne 14. sušca t. l. št. 2017 g. Breznika iz Brezna nepričakovano hitro poklical v Maribor za suplenta na vadnico in z ravno istim odlokom na njegovo mesto nastavljal gospo Pavlo Majcenovo, nadučiteljevo soprogo v Lehnu.

Iz okolice Petrovče. V Kasezih pri Miha Privšku po domače Kodlič se je vršil shod demokratov dne 18. sušca t. l. ob 10 uri dopoldan, ravno med božjo službo. Na shodu je govoril neki Kristan. Med govorjenjem se je tudi vpletalo vmes zoper sveto vero, božje namestnike in posvete vladarje. Teh ljudij itak ni mogoče preleviti. Vso krivdo stori samo krčmar in sploh isti, kateri

takim ljudem da priložnost ter svoje prostore odstopi, da se takšni shodi vršijo. Čuditi se je temu krčmarju, že ostarelemu možu, da ima odprto gostilno takim demokratskim shodom. Moral bi biti mož stare korenine; ne pa se vdati takim, kateri oznanjujejo novo odrešenje. A vendar smo radovedni, kaj je nagnjeno moža k temu, da je dal tem ljudem priliko, se tamkaj zbirati. Drugi krčmarji so lepše ravnali. Demokrati so se ponujali tudi Janezu Škobernetu, krčmarju v Libojah, a on je odklonil to ponudbo. Upanje pa je, da se takšni shodi v tisti gostilni ne bodo več vršili.

Občinske volitve so se vršile dne 5. sušca za občino Zdole pri Kozjem. Hud boj je bil, a volitve že niso končane, ampak so preložene. Opozarjamo ob tej priliki vse občane, naj pri prihodni občinski volitvi vsi brez izjeme pridejo na volišče in naj ne ostanejo doma, kakor so to zadnjič storili. Kedaj bodo zopet nove volitve se bode že pravočasno naznanilo. Volilci pozor!

Shod v Ptuj. V nedeljo, dne 8. aprila t. l. bode v Narodnem domu v Ptuj shod deželnozbornih volilcev, razgovor o položaju, posebno z ozirom na deželni zbor. Program se objavi po društvu »Pozor«, katero tudi vabila razpošlje.

Peš okoli sveta. Dne 26. t. m. imeli smo zanimivega gosta v celjskem »Narodnem domu«. G. Evgen Guard Weston, časnikar iz Pariza, ki potuje peš okoli sveta, oglasil se je tukaj. Prepotoval je že precejšnji del Evrope in Afrike. V Afriki so ga baje napadli večkrat domačini-fanatiki in ga nevarno ranili, v Celji pa ga je neprijazno pozdravil že znani Oechs in tovariši. Sedaj je na potu na Dunaj, odkoder se bode obrnil na Rusko, od tod v Perzijo, Kitajsko, Avstralijo in čez morje v Ameriko.

Častiti gosp. župnik na Polenšaku, Anton Pučko je nevarno bol in se priporoča vsem, posebno č. g. sobratom, v pomožno molitev.

Duhovniške vesti. Umrl je 23. t. m. č. g. Vilibald Venedig, duhovnik nemškega viteškega reda in župni upravitelj v Ormožu, star 54 let. V torek je bil po preč. g. prelatu Hribovškemu umeščen v tukajšnji stolnici na videmsko župnijo č. g. Jožef Žičkar, doslej župnik v Vitanju. Zopet nastavljen kot kapelan v Št. Jurju ob juž. žel. je začasno upokojeni č. g. Gregor Potokar.

Iz drugih krajev.

Shod gluhtonemih bo zboroval v Parizu od 6. do 8. avgusta v shodni palači o času razstave. To bo pač edini shod, na katerem se ne bo govorilo. Obsejal pa bo ta shod dva oddelka, in sicer oddelek v resnici gluhtonemih, in oddelek »govorečih udeležencev«, prijatelj in učitelj gluhtonemih. O tej priliki se pokaže, v kolikoli so se gluhtonemih v 100 letih udeleževali duševnega življenja, za kar gre hvala velikodušnim, občudovanja vrednim človekoljubom, kakor so Abbé de l' Epée, Heinicke in Gallandé, ki so tako uspešno žrtvovali svoje moči v pouk gluhtonemih.

Konec Friderika Brandstätterja. Bivši nemškutarški poslanec za mariborski volilni okraj, Brandstätter, se je pred kratkim na Dunaju obesil. Kakor znano, je Brandstätterjevemu poslanstvu naredila konec sodnija, ki ga je radi raznih kaznivih dejanj zaprla. Ko je dobil zopet prostost, obrnil se je na Dunaj, kjer je stanoval v Gürtelstrasse ter se s težavo preživljal. Pred leti ga je zadela kap. Na dan samomora je prišel pred njegovo sobo pismonša, ki mu je hotel izročiti nekaj denarja od nekega znanca. Ker se Brandstätter ni oglašil, ulomili so vrata in dobili moža, ki je v letih 1867 do 1875 igral veliko ulogo v gonji proti Slovincem, obešenega na obešalu za obleko. Denarna pomoč mu je bila poslana prepozno. Brandstätter si je v bedi končal življenje. Poroča se, da se je 69-letni mož preživljal že tri mesece z

dvema čašama kave na dan. Nekaj mesecev že ni mogel plačati najemščine za sobo, ker mu je grof Kottulinsky v Gradcu mesečno podpora 40 gld. okrajšal na 10 gl. v skrajni bedi se je obrnil na svojo hčer, ki sedaj s svojim možem, pomorskim častnikom vit. Friesom živi v Kini. Prosil jo je v pismu, naj mu oprosti, ako jo zopet prosi za podporo, dasi ve, da zaman, a naj ga vendar reši na stara leta stradanja in zmrzovanja ter mu pošlje vsaj toliko, kolikor je on časih dajal za njegove glasbenega učitelja. V obupu se je končno Brandstätter obesil.

Kako se plačuje slovenski svet. Iz Istre se poroča: Pri nas so začeli odkupovati kako plačujejo železnice? Obdelano zemljo plačujejo kvadr. m. po 15 kr., neobdelano pa kvadratmeter po 1 kr. To je vendar v nebo kričeča krivica.

Židovsko časopisje na Ogrskem. Pod tem naslovom je izšla v Budimpešti knjižnica, ki kaže, da izhaja sedaj na Ogrskem 1000 časnikov; od teh je samo 100 katoliških, 25 protestantskih in 40 rumunskih, slovaških in srbskih. Nad tri četrtine časnikov je toraj židovskih. Od 35 budimpeštanskih dnevnikov sta krščanska le »Magyar Allam« in »Alkotmany«. Jedenindvajset dnevnikov v Pešti ima krščanske urednike, ki stojé v židovski službi, ostali dnevniki imajo same židovske sotrudnike. Od 22 političnih dnevnikov v Pešti so samo 4 krščanski in 3 nepolitičnih tudi le 4, od 6 mladinskih listov ni niti eden krščanski. Od 137 tiskarn so 102 v židovskih rokah, od 60 knjigarjev je 40 židov. Take so razmere v madjarskem kraljestvu. Kdo bi se potem še čudil, da je ves vpliv na Mažarskem v židovskih rokah.

Perzijski šah nastopi svoje potovanje v Evropo meseca maja. Doslej je določeno, da bode obiskal ruskega carja, cesarja Viljema, svetovno razstavo v Parizu, Anglesko kraljico in tudi avstrijski dvor na Dunaju. Spremljal ga bode perzijski prestolonaslednik in številno spremstvo. Potovanje bode trajalo pol leta.

Svetovna razstava v Parizu se bo otvorila dne 14. aprila.

Društvene zadeve.

Slovanska čitalnica v Mariboru. V nedeljo dne 1. aprila bo na odru »Narodnega doma« mariborskega imenitna gledališka predstava. Igral se bo že naznanjeni »Cvrček«. Slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih. — Začetek točno ob polu 8 uri zvečer. Gosti dobro došli!

Mili darovi za družbo vednega česčenja: Podgorje 12 K, Studence 21 K, Sv. Peter pri Radgoni 20 K, Širje 10 K, Teharje 16 K, Solčava 15 K, Nazarje 11 K, Sv. Miklavž pri Ormožu K 11.78, č. g. Jakob Platinšek 2 K, Vurberg 16 K Sv. Janez na Peči 20 K, Sv. Jurij v Slov. gor. 42 K, Sv. Bolfank pri Bišu 50 K, Sv. Lenart v Slov. gor. K 21.12, Loče 82 K.

Listnica uredništva. Gsp. Božidar Hlebec, potrjujemo, da niste pisali omenjenega dopisa. Sicer pa potrjujemo slavno običajstvo, da nas v bodoče pustijo pri miru s takimi potrjevanji. Za nas ni nobeno veselje, če moramo za rodoljube, ki res nič ne pišejo za naš list, pisati še potrdila! — Č. g. J. T. v Skomrah: Hvala! Zelo ugaja! — Prosimo le dalje! — Gospod dopisnik iz Šmartna tik Slovenjgradca: Pride! — Gosp. L. K-s: Mi se vam pomilovalno smejimo. — Gsp. dopisnik iz Št. Jurija ob Šč.: Oprostite, stvar je nevarna, sicer pa krajevnega pomena. Prosimo kaj družega!

Šopek prijatelju na grob.

(J. E. K.)

Blagor tistim hlapcem, katere Gospod, kadar pride, najde čuječe! (Luk. 12, 37.)

V tihi frančiškanski celici na Južnem Tirolskem je dne 22. svečana t. l. o 5 uri zjutraj sladko v Gospodu zaspal naš rojak č. o. Frančišek Blanko Zagadin. Ker mu nismo mogli skazati zadnje časti s svojo prisotnostjo pri njegovem pogrebu, zato se ga hočemo spomniti na tem mestu in mu v duhu na grob posaditi šopek nepozabnosti.